

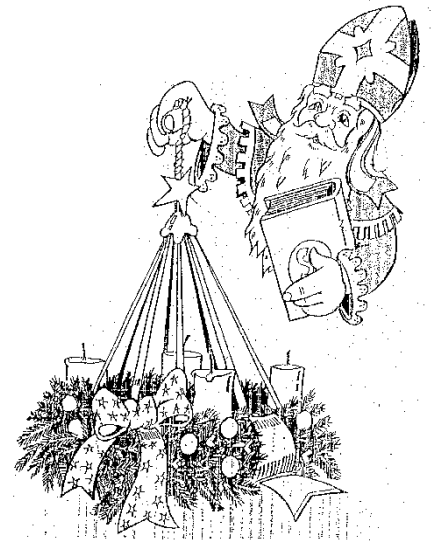
Bisschoppelijke brief

1^e zondag van de Advent 2024

Wachtend op het feest van Sinterklaas,
van pepernoten en gevulde speculaas.
Denk ik aan het goede dat ons wordt gegeven,
en de vele gedichten die zijn geschreven.
Ik dacht: door te dichten en te rijmen,
kan ik misschien mijn licht laten schijnen
over het Woord van God voor deze dag,
en wat de betekenis daarvan wezen mag.
U had het vast al aan zien komen,
zeker nu de maan schijnt door de bomen.
Vreest niet: het wordt geen Sinterklaasgedicht,
daarvoor heeft Gods woord te veel gewicht.

De Adventstijd is weer gekomen
en in deze weken horen wij profeten dromen
van een nieuwe toekomst waar wij naar verlangen
in een wereld die door geweld en haat is gevangen.
Dictators en extremisten, mensen die andere terroriseren,
oorlog, racisme, ruzie: zullen we het dan nooit leren?
Hoe lang moeten wij nog op die toekomst wachten?
Wanneer komt de tijd van de goede machten?
Wat is eigenlijk de oorzaak van al dit leed?
Misschien haat en egoïsme dat van geen ophouden weet.
Altijd maar meer willen bezitten.
Altijd maar op elkaar blijven vitten.

Houdt je ogen gericht op de Heer,
dat roepen de profeten telkens weer.
Zij leefden in moeilijke en donkere tijden,
en zijn daarom zeker ook niet te benijden.
Hun problemen lijken op die van onze tijd,
ook wij zijn ons vertrouwen dikwijls kwijt.
De tijd waar wij ons momenteel in bevinden,
zorgt ervoor dat heel veel mensen zich opwinden.

Door de ene na de andere crisis worden we geraakt,
dat is iets dat ons soms wel wat moedeloos maakt.
Israël, Hamas en Hezbollah die elkaar beschieten,
wanneer komt er een einde aan dat bloedvergieten?

De oorlog die Rusland tegen Oekraïne is begonnen,
dat krijg je in deze tijd toch niet meer verzonnen.
De Verenigde Naties, NAVO en Europa spreken zich uit,
maar dat leidt eigenlijk nooit tot een krachtdadig besluit.
Klimaatverandering is ook zo'n thema in onze maatschappij,
activisten bezetten de A12 of lijmen zich vast aan een schilderij.
Pro-Palestina-demonstranten bezetten de Universiteit,
en vragen een eind aan oorlog en een ander beleid.
Politici in Den Haag voeden ondertussen de polarisatie,
en zorgen voor nog meer tweedeling in deze mooie natie.
De toeslagencrisis, de woningnood en de prijs van het gas,
wat zou het mooi zijn als dat gewoon voorbij was.
En de zorgen om het klimaat ... onze mooie aarde,
daar moeten we zuinig op zijn ... dat is van waarde.
God heeft ons deze gegeven om goed te beheren,
maar met zoveel mensen moeten we dat wel leren.
Het maakt ons vaak somber ... misschien ook boos,
we voelen ons daardoor ongelukkig en machteloos.

Toch moeten we ondanks alles vast blijven geloven,
in onderlinge solidariteit en natuurlijk hulp van boven.
Jeremia heeft het al voorspeld en liet het ons horen,
vertrouw toch op God ... de hoop is niet verloren.
Hij vervult de belofte ... want die is voor Hem heilig:
Juda zal worden gered en Jeruzalem is dan veilig.

Jezus heeft ons gezegd dat de Mensenzoon zal komen,
maar velen zijn bezorgd en durven niet te dromen.
De ellende in de wereld, de tekenen aan zon en maan,
iedereen zal dan begrijpen dat het oude heeft afgedaan.
Deze wereld zijn verdwijnen, God trekt aan het langste eind,
Hij zal kiezen voor de zijnen als de Mensenzoon verschijnt.

Hij vraagt ons om waakzaam te zijn en op te staan,
en eensgezind de handen in elkaar te slaan.
Draag uw steentje bij en ga aan het werk,
niet alleen voor ons land ... maar ook voor onze Kerk.
Het is tijd voor actie ... geen rust in een luie stoel,

maar de handen uit de mouwen ... dat is wat ik bedoel.
Het is de hoogste tijd om synodaal en missionair te zijn,
en dat zijn niet alleen woorden voor de schone schijn.
Want er is momenteel iets gaande in onze Kerk,
de heilige Geest is echt aan het werk.
En de zorgen over kerkbezoek of Actie Kerkbalans?
Dat is niet nodig ... deze tijd biedt ons juist een kans.
Om echt ruimte te maken voor God in ons leven
en Hem voldoende tijd, aandacht en liefde te geven.

Dus als we de profeten mogen geloven,
zal het vuur van het geloof nog lang niet doven.
Laten we ons daarom dan nu bekeren,
zodat we van elkaar kunnen leren.
Hoe we werk maken van ons geloof,
want voor die oproep zijn we toch niet doof.
In deze maand van eten, drinken en geschenken,
moeten we toch iets kunnen bedenken.
Keer je naar binnen en wees eerlijk en oprecht,
en zie onder ogen waar je aan bent gehecht.
De Heer leeft ons een weg ten leven voor,
maar vindt zijn voorbeeld bij mij wel echt gehoor?
Is het bezit ... aan mij gegeven,
het allerbelangrijkste in mijn leven?
Laat ik mij door Christus inspireren? Hoe besteed ik mijn tijd?
Laat ik mij leiden door medemenselijkheid?
Lees ik de Schrift? Zoek ik naar zin?
Ruim ik in mijn leven tijd voor het bidden in?
Kan ik in de storm van het leven,
van harte ook mijn naaste vergeven?

Advent mag voor ons zijn een tijd van verrijking,
een nieuw begin ... een nieuwe her-ijking.
Van bouwen aan een nieuwe en gezonde aarde,
van gericht zijn op het goede ... op dat van blijvende waarde.
Van gericht zijn op onze naaste en op God,
èn leven voor de ander ... het bekende dubbelgebod.
Een tijd om onze afhankelijkheid van God toe te geven
èn te beseffen dat zijn Geest ons verder helpt in dit leven.
Om kritisch te zijn op onszelf ... en zoals u al vermoedde,
steeds verder te groeien in het kiezen voor het goede.

Toen ik nog jong was droomde ik ook van een wereld vol zegen.
Daarom bewandelde ik als bisschop bijzondere wegen.

Ik bracht 's nachts zakjes geld naar drie meisjes die wilden trouwen,
maar geen geld hadden om een eigen huis te bouwen.
Ik deelde uit en maakte zo de wereld meer leefbaar.
Als we dat voorbeeld volgen kunnen we goed leven met elkaar.

Ik wens u daarom een goede adventstijd,
waarin u zich op een mooi kerstfeest voorbereidt
Dat u ... net als ik ... nooit met lege handen staat,
maar in geloof, hoop en liefde de weg van het leven gaat.
Broeders en zusters ... lieve mensen ... het ga u goed,
was getekend ... met een hartelijke groet,
Sint Nicolaas ... de Goedheiligman,
en maak er ... met Gods hulp ... samen het beste van!

+ Sint Nicolaas
Bisschop van Myra